

[Holstein.]

begrænset Omfang, men saa vidt det altsaa er muligt, er han villig. Saa vil jeg spørge den højtærede Forsvarsminister, hvad Mening en er med saadanne Omlægninger. Er det at styrke Forsvarskraften, eller er det at svække Forsvarskraften? Og hvis Mening en er at styrke Forsvarskraften, mon det Tidspunkt saa ikke snart var inde, hvor vi kunde aflægge Krukketheden og begynde at tale ligefrem om ligefremme Ting, saa vi fik Klarhed over, hvad det da er, der er Mening en, om man vil styrke Værnet forsvarsmæssigt inden for de givne finansielle Rammer, men ikke vil høre Tale om at styrke det forsvarsmæssigt med yderligere Pengeofre, selv om den militære Sagkundskab mener det nødvendigt at gaa ud over de nuværende finansielle Rammer? Jeg finder, det er et ganske absurd Standpunkt, militært og udenrigspolitisk set, og ganske uforvarsligt under de foreliggende Forhold.

Endelig vil jeg gerne sige til den højtærede Statsminister, at hvis det var berettiget at kræve af J. C. Christensen, at han i sin Tid som Statsminister havde underrettet de ledende Politikere bl. a. af Oppositionen om sine — skal vi sige kvart-officielle Samtaler med tyske højtstaende Militærmyndigheder, saa er det ogsaa den højtærede Regerings Pligt nu at give Medlemmerne af Det udenrigspolitiske Nævn Underretning om, hvad de Samtaler, der er ført med den engelske Minister, er gaaet ud paa. Jeg siger jo ikke, at Statsministeren skal sige det offentligt her; men at han holder de ansvarlige ledende Politikere underrettet om saadanne Forhandlinger under de verdenspolitiske Forhold, vi staar over for, er kun et fuldkommen rimeligt og retfærdigt Krav i en Stat, der kalder sig demokratisk styret (*Statsministeren* [Stauning]: Er det da blevet nægtet?). Det ved jeg ikke, det er altsaa et Spørgsmaal. . .

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Statsminister sagde, at jeg — og dermed mente han naturligvis Det konservative Parti — maatte selv se at faa Ideer. Det har han selvfølgelig Ret i. Det kunde aldrig falde os ind at gaa til den højtærede Statsminister, i hvert Fald ikke paa det her omtalte Omraade, og jeg tror heller ikke paa andre, men naar den højtærede Statsminister til-

lader, at Statsministerens højeste Sagkundskab taler og skriver, som den gør, da er det naturligt og rimeligt at bede om nærmere Underretning herom. Men naar den højtærede Statsminister vil have Spørgsmaalet paa en anden Maade, kan han saamænd godt faa det. Nu er det altsaa klart, at Drøftelsen maa foregaa paa en anden Maade end den, som vi havde lagt op til.

Jeg har i øvrigt begæret Ordet for at sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, at jeg kan ikke rigtig forstaa, at det ærede Medlem fører Spørgsmaalet om den nye Forfatning og en ny Valglov ind i Debatten, saaledes som han gør, thi det ærede Medlem maa vide, at det Synspunkt, han anlægger, er fuldkommen uacceptabelt for Det konservative Folkeparti. Vi vil aldrig nogen Sinde medvirke paa et saadant Grundlag, og der kunde være Grund for mig til at sige til det ærede Medlem, at han, netop naar man tænker paa, hvorledes store Delé af Venstrepressen har skrevet om Oppositionen og Regeringen, her har ført et ganske ejendommeligt Synspunkt ind i Debatten.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Der er nu Enighed mellem Statsministeren, Udenrigsministeren og mig om, at ved Afrustning forstaaer vi alle tre Forslaget om Vagtværn. Det er ikke fremsat, sagde den højtærede Statsminister. For et Par Aar siden begrundede han det med indrepolitiske Betragtninger, han ønskede det ikke forkastet i Landstinget, men nu siger Socialdemokratiets Program, at det er af udenrigspolitiske Grunde, dette Forslag ikke skal fremsættes, og „Social-Demokraten“ siger det samme i Gaar: „Ingen nægter, at Situationen fra 1919—20 har forandret sig, og dette har da ogsaa fundet Udtryk i Socialdemokratiets Programudtalelse i Foraaret.“ Den højtærede Udenrigsminister derimod finder intet i de udenrigspolitiske Forhold, der paavirker ham. Han siger den 7. November — det findes Sp. 1022 —:

„Disse Forhold kan ikke i nogen Maade ændres ved, at Stemninger mellem Stormagterne bliver mere eller mindre krigerske eller fredelige, ikke heller derved, at Stormagternes Rustninger bliver mere eller mindre omfattende. Derfor ønsker jeg for min Del vort Militærvæsen opdannet med Bevogtningsopgaver for Øje.“ Altsaa, Socialdemokratiets Program og Statsministeren siger: Vi kan af udenrigspolitiske Grunde ikke i Øjeblikket fremsætte